

**Силабус навчальної дисципліни
«Інформаційні технології в освітній і науковій діяльності»**

Напрямок підготовки	Доктор філософії
Галузі знань	03 Гуманітарні науки
Спеціальності	035 Філологія
Освітньо-наукові програми	Філологія у вимірах сьогодення: мовознавство, літературознавство, перекладознавство
Статус дисципліни	Дисципліна загальної підготовки
Мова навчання	Українська
Семестр	I
Кількість кредитів ЄКТС	3
Форма підсумкового контролю	Залік
Викладач	Коваль Тамара Іванівна, доктор педагогічних наук, професор, професор кафедри педагогіки, методики викладання іноземних мов та інформаційно-комунікаційних технологій КНЛУ
Анотація навчальної дисципліни	<p>У процесі вивчення дисципліни «Методологія наукової і педагогічної діяльності» аспіранти опановують загальні відомості про теоретико-методологічні основи наукового пізнання; провідні закономірності, проблеми й протиріччя розвитку науки, вивчають методологічні засади та науковий апарат методології наукової і педагогічної діяльності, її роль у дослідницькій діяльності майбутнього доктора філософії. Особлива увага приділяється методологічним підходам та принципам педагогічного дослідження, елементам науково-педагогічного дослідження, зокрема проблемі, меті, завданням, об'єкту, предмету, гіпотезі, основним етапам, методам, науковій новизні, практичному значенню, апробації результатів, джерельній базі. Майбутні доктори філософії ознайомлюються із основними вимогами до формулювання теми дисертації, її структури, змісту кожної складової. Особлива увага приділяється питанню визначення об'єкта та предмета дослідження, його актуальності, наукової новизни та практичної цінності, основних завдань у зв'язку із обраною темою. Аспіранти оволодівають також вмінням опрацьовувати наукові джерела, коректно використовувати опрацьовані наукові публікації у своїй роботі, правильно оформляти бібліографію. Крім того, мета цієї дисципліни – поглибити теоретичні знання аспірантів в галузі реалізації різних теоретичних і емпіричних методів дослідження (анкетування, тестування, пробного навчання, експерименту та ін.) і оформлення необхідної документації (протоколів анкетування, тестування, пробного навчання). Дисципліна сприяє формуванню також інтегральної компетентності фахівця, здатності розв'язувати складні завдання і проблеми в галузі освіти в процесі професійної діяльності або навчання. Зміст навчальної дисципліни розкривається у двох змістових модулях. У першому – подаються теоретико-методологічні засади та методи реалізації наукової і педагогічної діяльності. У другому – організація і проведення наукової діяльності по підготовці дисертаційного дослідження. У межах цієї дисципліни аспіранти розвивають уміння планувати і вирішувати завдання професійного та особистісного розвитку і самовдосконалення.</p>

Загальний обсяг (відповідно до робочого навчального плану)	3 кредити ЄКТС; 90 год.		
		Денна форма навчання	Заочна форма навчання
	лекції	10 год.	2 год.
	семінарські заняття	–	–
	практичні заняття	10 год.	4 год.
	консультації	–	–
	самостійна робота	40 год.	54 год.

Передумови до вивчення або вибору навчальної дисципліни	Для успішного освоєння дисципліни аспіранти повинні володіти знаннями в галузях філософії, психології, педагогіки і психології вищої школи, методики навчання іноземних мов і культур у закладах вищої освіти. Знання та навички, набуті внаслідок вивчення цих дисциплін, створюють необхідну базу для вивчення дисципліни «Методологія наукової і педагогічної діяльності» і мають високу ступінь кореляції з ними. Аспіранти повинні <i>знати</i> теоретико-методологічні основи і поняття в галузі методики реалізації наукового дослідження, <i>вміти</i> використовувати в професійній діяльності знання про методологію і методи наукової і педагогічної діяльності.
--	---

Мета вивчення дисципліни	Мета вивчення дисципліни є формування у майбутніх докторів філософії науково-дослідницької компетентності, ознайомлення аспірантів із методологією наукової та педагогічної діяльності, методикою її реалізації.
---------------------------------	---

Компетентності, які аспірант набуде в результаті навчання

Інтегральна компетентність

Здатність розв'язувати комплексні проблеми в галузі професійної та дослідницько-інноваційної діяльності, що передбачає глибоке переосмислення наявних і створення нових цілісних знань із загальнофілологічних дисциплін (мовознавства, теорії літератури, перекладознавства, семіотики), історії їх становлення і розвитку, сучасного стану й актуальних проблем, новітніх наукових парадигм і методології філологічних досліджень (мовознавчих, літературознавчих, перекладознавчих).

Загальні компетентності (ЗК)

ЗК 1. Здатність до оволодіння загальнонауковим (філософським) системним світоглядом, аналізу, синтезу і генерування нових ідей.

ЗК 2. Здатність до застосування сучасних інформаційних технологій у науковій діяльності, пошуку, систематизації та критичного аналізу інформації з різних джерел.

ЗК 3. Здатність планувати і здійснювати комплексні дослідження на основі набуття універсальних навичок дослідника, зокрема усної та письмової презентації результатів власного наукового дослідження українською мовою.

ЗК 5. Усвідомлення необхідності та дотримання норм професійної етики та розширення загального культурного світогляду; здатність до безперервного професійного та особистісного розвитку, самовдосконалення.

ЗК 8. Здатність до осмислення філософсько-світоглядних засад, сучасних тенденцій, напрямів і закономірностей розвитку вітчизняної і світової науки в умовах глобалізації й інтернаціоналізації.

ЗК 9. Здатність до наукового пізнання, застосування здобутих знань у практичній діяльності на засадах загальної та спеціальної методології.

ЗК 12. Здатність планувати й ефективно використовувати час у науковій і педагогічній діяльності; вибирати і ефективно використовувати сучасні інформаційні технології дистанційного навчання у власній науковій і педагогічній діяльності, в організації та проведенні наукових заходів (конференції, наукові семінари, майстер-класи тощо).

Фахові компетентності (ФК)

ФК 1. Здобуття концептуальних та методологічних знань у галузі філології, зокрема засвоєння основних концепцій, розуміння теоретичних і практичних проблем, історії розвитку та сучасного стану наукових філологічних знань, оволодіння термінологією з досліджуваного наукового напрямку.

ФК 2. Здатність збирати дані для філологічного дослідження, систематизувати та інтерпретувати їх; започатковувати, планувати, реалізовувати та коригувати послідовний процес ґрунтовного наукового дослідження з дотриманням належної академічної доброчесності.

ФК 3. Здатність аналізувати філологічні явища з погляду фундаментальних філологічних принципів і знань, класичних та новітніх дослідницьких підходів, а також на основі відповідних загальнонаукових методів.

ФК 4. Здатність розв'язувати широке коло проблем і завдань у галузі філології на основі розуміння їх природи, чинників впливу, тенденцій розвитку і з використанням теоретичних та експериментальних методів; розширювати та переоцінювати вже існуючі знання і професійну практику.

ФК 6. Здатність планувати й організовувати професійну та науково-інноваційну діяльність у галузі філології, зокрема в ситуаціях, що потребують нових стратегічних підходів; вільно спілкуватися з питань, що стосуються сфери наукових та експертних знань у галузі філології, з колегами, широкою науковою спільнотою, суспільством у цілому; використовувати академічну українську та іноземну мови у професійній діяльності та в обраній галузі філологічних досліджень.

ФК 7. Здатність до лінгвокреативної діяльності в науково-інноваційній сфері.

ФК 8. Здатність до викладацької діяльності в межах спеціальності «Філологія», що передбачає самостійну розробку методів і технологій навчання, формування відповідної адекватної інформаційної бази, здійснення аналітичного супроводу розроблених технологій; здатність до організації та проведення навчальних занять, удосконалення методології науково-педагогічної майстерності, педагогічної техніки, професійних умінь майбутніх учених, викладачів вищої школи; здатність оцінювати наукові проекти в галузі освіти, здатність створювати власні науково-педагогічні матеріали за профілем кафедри.

ФК 10. Здатність визначати методологічні засади комплексного філологічного дослідження у сферах мовознавства, літературознавства та перекладознавства, самостійно розробляти й запроваджувати методологію дослідження, яка базується на результатах наукових розвідок, міжнародних стандартах і рекомендаціях. Удосконалювати методи проведення експериментальних досліджень і застосування методів статистичної та кількісної обробки одержаних результатів.

ФК 12. Здатність використовувати системні знання мови в теоретичному / практичному, синхронному / діахронному, діалектологічному, стилістичному, соціокультурному, семіотичному аспектах для аналізу та синтезу ідей, задіювати системні знання сучасних мовознавчих, літературознавчих і перекладознавчих студій у власній дослідницько-інноваційній діяльності.

Результати навчання з дисципліни

ПРН 1. На основі системного наукового світогляду аналізувати складні явища суспільного життя, пов'язувати загальнофілософські проблеми з вирішенням завдань, що виникають у професійній та науково-інноваційній діяльності, застосовувати емпіричні й теоретичні методи пізнання.

ПРН 2. Критично аналізувати та оцінювати основні класичні та новітні філологічні концепції, фундаментальні праці конкретної філологічної спеціалізації, глибоко розуміти теоретичні й практичні проблеми в галузі дослідження і пропонувати шляхи їх вирішення.

ПРН 3. Порівнювати і класифікувати різні наукові погляди у галузі дослідження, формулювати й обґрунтовувати власну наукову концепцію; критично аналізувати власні наукові досягнення і здобутки інших дослідників.

ПРН 4. Обирати адекватну предмету філологічного дослідження методологію, запроваджувати сучасні методи наукових досліджень для розв'язання широкого кола проблем і завдань у галузі філології.

ПРН 12. Оцінювати власну наукову і професійну діяльність, обирати і втілювати стратегії

саморозвитку та самовдосконалення в науково-дослідній та викладацькій діяльності.
 ПРН 13. Визначати мету власного наукового дослідження, генерувати нові ідеї, мислити абстрактно, адаптуватися до нових умов і ситуацій.
 ПРН 14. Формулювати фундаментальну наукову проблему в галузі філології (мовознавство, літературознавство, перекладознавство) та робочу гіпотезу з досліджуваної проблеми.
 ПРН 15. Застосовувати принципи організації й проведення комплексних теоретичних і експериментальних досліджень в сфері філології (мовознавство, літературознавство, перекладознавство) з урахуванням відомих наукових розвідок, міжнародних стандартів і рекомендацій.

Тематичний план занять	Змістовий модуль Використання інформаційних технологій в освітній і науковій діяльності
-------------------------------	--

Програмні результати навчання	Методи навчання	Форми оцінювання
ПРН 1. На основі системного наукового світогляду аналізувати складні явища суспільного життя, пов'язувати загальнофілософські проблеми з вирішенням завдань, що виникають у професійній та науково-інноваційній діяльності, застосовувати емпіричні й теоретичні методи пізнання.	<i>Загальнонаукові методи теоретичного пізнання:</i> аналіз, синтез, абстрагування, узагальнення.	Індивідуальне і групове опитування.
ПРН 2. Критично аналізувати та оцінювати основні класичні та новітні філологічні концепції, фундаментальні праці конкретної філологічної спеціалізації, глибоко розуміти теоретичні й практичні проблеми в галузі дослідження і пропонувати шляхи їх вирішення.	Технологія дистанційного та змішаного навчання <i>Методи інтерактивного (комунікативного) і проблемного навчання</i>	Експрес-контроль.
ПРН 3. Порівнювати і класифікувати різні наукові погляди у галузі дослідження, формулювати й обґрунтовувати власну наукову концепцію; критично аналізувати власні наукові досягнення і здобутки інших дослідників.	<i>Методи навчання:</i> проблемний, груповий, проектний, інтерактивний, комп'ютерний, професійної взаємодії з використанням різних методів (аналіз літературних джерел, спостережень, інтерв'ю), презентація результатів виконаних досліджень.	Усне опитування
ПРН 4. Обирати адекватну предмету філологічного дослідження методологію, запроваджувати сучасні методи наукових досліджень для розв'язання широкого кола проблем і завдань у галузі філології.	<i>Технології:</i> Веб-технології, мережні і хмарні технології	Демонстрація мультимедійних презентацій
ПРН 12. Оцінювати власну наукову і професійну діяльність, обирати і втілювати стратегії саморозвитку та самовдосконалення в науково-дослідній та викладацькій діяльності.		Оцінювання індивідуальних завдань аспірантів.
ПРН 13. Визначати мету власного наукового дослідження, генерувати нові ідеї, мислити абстрактно, адаптуватися до нових умов і ситуацій.		
ПРН 14. Формулювати фундаментальну наукову проблему в галузі філології (мовознавство, літературознавство, перекладознавство) та робочу гіпотезу з досліджуваної проблеми.		Тематичне тестування.
ПРН 15. Застосовувати принципи організації й проведення комплексних теоретичних і експериментальних досліджень в сфері філології (мовознавство, літературознавство, перекладознавство) з урахуванням відомих наукових розвідок, міжнародних стандартів і рекомендацій.		Модульна контрольна робота. Залік.

Система оцінювання результатів навчання

Контроль результатів навчання аспіранта з дисципліна «**Методологія наукової і педагогічної діяльності**» здійснюється у формі *вхідного, поточного, модульного та підсумкового (семестрового) контролю*. Механізм і критерії оцінювання оприлюднюються кафедрою психології педагогіки та фізичного виховання на своєму сайті та інформаційному стенді та доводяться до відома аспірантів до початку навчального року.

Вхідний контроль застосовується як передумова успішної організації вивчення дисципліни. Він дає змогу визначити наявний рівень знань здобувачів вищої освіти і слугує орієнтиром для реалізації індивідуального підходу в процесі викладання дисципліни та визначенні форм організації освітнього процесу і методів навчання.

Поточний контроль успішності аспірантів здійснюється протягом семестру. Під час опанування навчальним матеріалом модуля кожної дисципліни оцінюється аудиторна, самостійна робота та інші види навчальної діяльності аспіранта. Поточний контроль проводиться на кожному семінарському, практичному занятті та за результатами виконання завдань самостійної роботи. Він передбачає оцінювання теоретичної підготовки здобувачів вищої освіти із зазначеної теми (у тому числі самостійно опрацьованого матеріалу) під час роботи на семінарських заняттях і набутих практичних навичок під час виконання завдань практичних робіт.

Поточне оцінювання всіх видів навчальної діяльності аспірантів здійснюється *за накопичувальною системою*.

Навчальна дисципліна «Методологія наукової і педагогічної діяльності» складається з одного модуля на першому курсі аспірантури.

Система модульно-рейтингового контролю навчальних досягнень аспірантів реалізується за такою технологією. Оцінюються такі складники:

Аудиторна та самостійна робота аспіранта	Модульна контрольна робота
50 балів	50 балів

Рейтинг модуля обчислюється у такий спосіб.

Поточне оцінювання всіх видів навчальної діяльності аспіранта (аудиторна робота та самостійна робота) може здійснюватися в національній 4-бальній шкалі – «відмінно» («5»), «добре» («4»), «задовільно» («3»), «незадовільно» («2»). Невиконання завдань самостійної роботи, невідвідування семінарських та практичних занять позначаються «0».

У кінці вивчення навчального матеріалу навчального модуля напередодні заліково-екзаменаційної сесії викладач виставляє одну оцінку за аудиторну та самостійну роботу аспіранта як середнє арифметичне з усіх поточних оцінок за ці види роботи з округленням до десятої частки. Цю оцінку викладач трансформує в **рейтинговий бал за роботу протягом семестру** шляхом помноження на **10**. Таким чином, максимальний рейтинговий бал за роботу протягом семестру може становити **50**.

Модульний контроль проводиться з метою визначення стану успішності здобувачів вищої освіти за період теоретичного навчання у межах годин, відведених на практичні (семінарські) заняття.

Модульна контрольна робота (виконується перед заліком):

Модульна контрольна робота є складником семестрового рейтингу. Наприкінці семестру всі аспіранти виконують модульні контрольні роботи з усіх дисциплін. Модульні контрольні роботи можуть оцінюватися в 4-бальній системі («відмінно» («5»), «добре» («4»), «задовільно» («3»), «незадовільно» («2»)). Ці оцінки трансформуються в **рейтинговий бал за МКР** у такий спосіб:

«відмінно»	– 50 балів;
«добре»	– 40 балів;
«задовільно»	– 30 балів;
«незадовільно»	– 20 балів;
Неявка на МКР	– 0 балів;

Семестровий рейтинговий бал є сумою рейтингового балу за роботу протягом семестру і рейтингового балу за МКР. Максимальний рейтинговий бал аспіранта становить 100 балів.

Критерії оцінювання МКР

№ Завдання	Кількість балів за завдання	Критерії оцінювання	Параметри оцінювання
1	15	1) Відповідність змісту 2) Повнота і ґрунтовність викладу 3) Термінологічна коректність	1) За відповідність обраного змісту – 5 балів; 2) За повноту і ґрунтовність викладу – 5 балів; 3) За термінологічну коректність – 5 балів.
2	15	1) Відповідність змісту 2) Повнота і ґрунтовність викладу 3) Термінологічна коректність	1) За відповідність обраного змісту – 5 балів; 2) За повноту і ґрунтовність викладу 5 балів; 3) За термінологічну коректність – 5 балів.
3	20	Правильність і за певними вимогами виконання практичного завдання	Правильно і за певними вимогами виконано практичне завдання – 20 балів.
Загальна кількість балів	50		

Підсумковий контроль проводиться з метою оцінювання результатів навчання здобувачів вищої освіти ступеня доктора філософії на окремих його завершених етапах. Підсумковий контроль включає семестровий контроль.

- Підсумкове оцінювання - залік

Вимоги до заліку

Об'єкти контролю: Формування у майбутніх докторів філософії здатності здійснювати науково-педагогічну діяльність.

Форми контролю:

- усна співбесіда;
- виконання практичного завдання (наприклад, створення мультимедійної презентації наукової доповіді).

Критерії оцінювання заліку:

Усна співбесіда: відповідність змісту; повнота і ґрунтовність викладу; термінологічна коректність.

Схема оцінювання заліку:

Усна співбесіда і виконання практичного завдання оцінюються згідно визначених критеріїв за шкалою “зараховано”, “не зараховано”.

№	Критерії оцінювання заліку	Шкала оцінювання	
		«зараховано»	«не зараховано»
1.	Відповідність змісту	Відповідь аспіранта повністю/в основному відповідає змісту питання. Основні проблеми визначено чітко.	Відповідь аспіранта лише частково відповідає/ не відповідає змісту питання. Основні проблеми визначено нечітко/не визначено.
2.	Повнота і ґрунтовність викладу	Основні проблеми повністю і ґрунтовно розкриті.	Основні проблеми розкриті лише частково і без належної глибини/ зовсім не розкриті.
3.	Термінологічна коректність	Аспірант досить вільно й коректно користується науковою термінологією.	Аспірант майже не користується науковою термінологією.
4.	Правильність виконання практичного завдання	Виконане аспірантом завдання повністю виконано.	Завдання аспірантом не виконано.

Оцінка “зараховано” виставляється за умови, якщо відповідь аспіранта в повній мірі відповідає всім зазначеним критеріям.

Оцінка “не зараховано” виставляється за умови, якщо відповідь аспіранта не відповідає хоча б одному із зазначених критеріїв.

- **умови допуску до заліку:** повне виконання програми навчальної дисципліни, відпрацювання пропущених лекцій і практичних занять, успішне виконання МКР.

Організація оцінювання

Поточне оцінювання полягає у визначенні рівня підготовки аспіранта до практичного заняття і якість виконання науково-дослідницького завдання у процесі самостійної позааудиторної роботи.

Критерії оцінювання аудиторної роботи аспірантів

Рівень підготовки аспіранта до практичного заняття (теоретичні знання з теми заняття) оцінюється за **5-ти бальною** шкалою.

Кількість балів	Критерії оцінювання
5 балів	Відповідь є повною і ґрунтовною; аспірант коректно оперує науковою термінологією і суттєво доповнює відповіді інших, що є свідченням його систематичної підготовки до занять.
4 бали	Відповідь є переважно повною і ґрунтовною, але не підкріплена прикладами; аспірант коректно оперує науковою термінологією і суттєво доповнює відповіді інших.
3 бали	Відповідь є неповною, неточною, не підкріплена прикладами іноземною мовою; аспірант припускається помилок щодо вживання науковою термінології і фрагментарно доповнює відповіді інших.
2 бали	Відповідь є фрагментарною, не підкріплена прикладами; аспірант припускається помилок щодо вживання науковою термінології і не доповнює відповіді інших.

1 бал

Відповідь демонструє лише початкові уявлення аспіранта про предмет обговорення і низький рівень володіння науковою термінологією; аспірант не може навести доцільні приклади, відповіді інших не доповнює.

Аспірант отримує **0 балів**, якщо був присутній на практичному занятті, але не взяв участь в обговоренні його питань, або не відвідав його. У випадку, якщо аспірант не відвідав принаймні одне практичне заняття, він допускається до заліку лише за умови його (їх) відпрацювання.

Самостійна позааудиторна робота полягає у виконанні **індивідуального завдання** і має на меті формування у майбутніх докторів філософії здатності здійснювати освітню і науково-дослідницьку діяльність.

Індивідуальне завдання передбачає підготовку та оформлення мультимедійної презентації доповіді на наукову конференцію. Презентація готується за вимогами, що виставляються викладачем і здається в кінці семестру перед написанням модульної контрольної роботи.

Максимальна оцінка за виконання завдання – **5 балів**. За невиконання завдання аспірант отримує **0 балів**.

У кінці вивчення дисципліни напередодні заліково-екзаменаційної сесії викладач виставляє одну оцінку за аудиторну та самостійну роботу аспіранта як середнє арифметичне поточних оцінок за ці види роботи (помножити на 10) з округленням до десятої частки, що є **рейтинговим балом** магістранта за роботу протягом семестру (**максимум – 50 балів**).

Шкала відповідності оцінок

Відмінно	90 – 100
Добре	75 – 89
Задовільно	60 – 74
Незадовільно	0 – 59
Зараховано	60 – 100
Не зараховано	0 – 59

Політика курсу

Аспірант вважається допущеним до семестрового контролю, якщо він виконав усі види робіт, що передбачені робочою програмою навчальної дисципліни.

Незалежно від форми здобуття третього рівня вищої освіти (очної (денної і вечірньої) і заочної) аспіранти зобов'язані відвідувати аудиторні заняття і проходити всі форми поточного та підсумкового контролю, передбачені робочою програмою навчальної дисципліни.

У разі неможливості аспірантам вечірньої та заочної форми здобуття освіти відвідувати всі аудиторні заняття з об'єктивних причин, вони складають індивідуальний графік відвідувань (не менше 50%), а решту завдань виконують дистанційно. Аспіранти погоджують цей графік із викладачем і відділом науково-дослідної роботи. Графік повинен бути затверджений проректором з наукової роботи.

Якщо аспіранти денної форми здобуття вищої освіти через поважні причини (хвороба, надзвичайні сімейні обставини тощо) не можуть відвідувати певну кількість аудиторних занять, вони мають їх відпрацювати. Процедура та форми терміни відпрацювання аспірантами денної форми здобуття освіти пропущених занять із навчальної дисципліни визначає кафедра педагогіки, методики викладання ІМ та ІКТ і доводить до відома аспірантів конкретні графіки відпрацювання пропущених занять з дисципліни і критерії оцінювання.

Основні види відповідальності аспірантів за порушення академічної доброчесності: • повторне проходження оцінювання (контрольна робота, залік тощо); • повторне проходження відповідного освітнього компонента освітньої програми; • відрахування із закладу освіти; • позбавлення академічної стипендії; • позбавлення наданих закладом освіти пільг з оплати навчання.

Рекомендована література**Основна:**

1. Гончаренко С. У. Педагогічні дослідження: Методологічні поради молодим науковцям. Київ-Вінниця: ДОВ "Вінниця", 2008. 278с.
2. Гончаренко С., Кушнір В. Методологія як важливий складник наукового дослідження в педагогіці. Неперервна професійна освіта: теорія і практика. 2002. Вип. 4 (8). С. 15–23.
3. Козловський Ю. М. Методика науково-педагогічного дослідження: навч. посібник. Львів : Видавництво Львівської політехніки, 2018. 192 с.
4. Козловський Ю. М. Методологія педагогічного дослідження: навч. посібник. Львів : Видавництво Львівської політехніки, 2018. 196 с.
5. Корягін М. В., Чік В. Ю. Основи наукових досліджень: навч. посібник. 2-ге вид., доп. і перероб. Київ: Алерта, 2019. 492 с.
6. Лаппо В. В. Основи науково-педагогічних досліджень : навч. посіб. Івано-Франківськ : НАІР, 2012. 212 с .
7. Сисоєва С. О., Козак Л. В. Розвиток дослідницької компетентності викладачів вищої школи: навч. посібник. Київ: ТОВ «Видавниче підприємство «ЕДЕЛЬ-ВЕЙС», 2016. 156 с.
8. Сисоєва С. О., Кристопчук Т. Є. Методологія науково-педагогічних досліджень: підручник. Рівне: Волинські обереги, 2013. 360 с.

Додаткова:

1. Коваль Т. І., Сисоєва С. О., Сущенко П.П. Підготовка викладачів вищої школи: інформаційні технології у педагогічній діяльності. Київ: Вид. центр КНЛУ, 2009. 380
2. Мальська М., Пандяк І. Організація наукових досліджень: навч. посібник. Київ : Центр навч. літератури, 2017. 136 с.
3. Методика організації науково-педагогічних досліджень: метод. посібник / уклад. О. Є. Антонова та ін. Житомир, 2018. 76 с.
4. Ніколаєва С. Ю. Методи та організація сучасних досліджень з методики навчання іноземних мов і культур: навчально-методичний посібник для студентів магістратури та аспірантури. Київ: Видавничий центр КНЛУ, 2019. 136 с.
5. Основи наукових досліджень: конспект лекцій / укл. Е. В. Колісніченко. Суми : Сумський державний університет, 2012. 83 с.
6. Староста В. І., Товканець Г. В. Методологія та методи науково-педагогічних досліджень: навч.-метод. посібник. Мукачево: Мукачівський державний ун-т, 2015. 64 с.
7. Тверезовська Н.Т., Сидоренко В. К. Методологія педагогічного дослідження. Київ : Центр навч. літератури, 2017. 440 с.
8. Теоретичні засади науково-дослідницької діяльності суб'єктів освітнього процесу університетів : посіб. / ред. О. Ярошенко. Київ : Інститут вищої освіти НАПН України, 2015. 174 с.
9. Тушева В. В. Основи наукових досліджень: навч. посібник. УМО НАПН України. Харків: «Федорко», 2014. 408 с.
10. Цехмістрова Г. С. Основи наукових досліджень: навч. посібник. Київ: Видавничий Дім «Слово», 2003. 240 с.
11. Шейко В. М., Кушнаренко Н. М. Організація та методика науково-дослідницької діяльності: підручник. 2-ге вид., перероб. і доп. Київ: Знання-Пресс, 2002. 295 с.

Додаткові ресурси**7. Додаткові ресурси (за наявності):**

Сайти видань кафедри педагогіки, методики викладання іноземних мов й інформаційно-комунікаційних технологій

1. Освітній сайт КНЛУ –

Режим доступу : <http://m.knlu.edu.ua/course/index.php?categoryid=13>

2. Репозитарій КНЛУ –

Режим доступу : <http://rep.knlu.edu.ua/xmlui/handle/787878787/30>

Сайти кафедри та викладачів кафедри педагогіки, методики викладання іноземних мов та інформаційно-комунікаційних технологій

Сайт кафедри. – Режим доступу: <http://methods.knlu.edu.ua/>

Сайти глосаріїв наукової термінології

Glossary of Research Terms